

Johann Georg Dorsche

Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Georgius Dorscheus D. & Professor Theologus, Ad Exequias ... Dn. Joachimi Michaelis, Witstockiensis Marchici, Iurium Studiosiss. die. 19. Iunii An. Chr. 1659. ... denati Quas Moestissimus Dn. Parens hodie ... paraturus est ... Cives praeprimis Academicos, velut ... invitat atq[ue] cohortatur ...

[Rostock]: Kilius, 1659

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770665535>

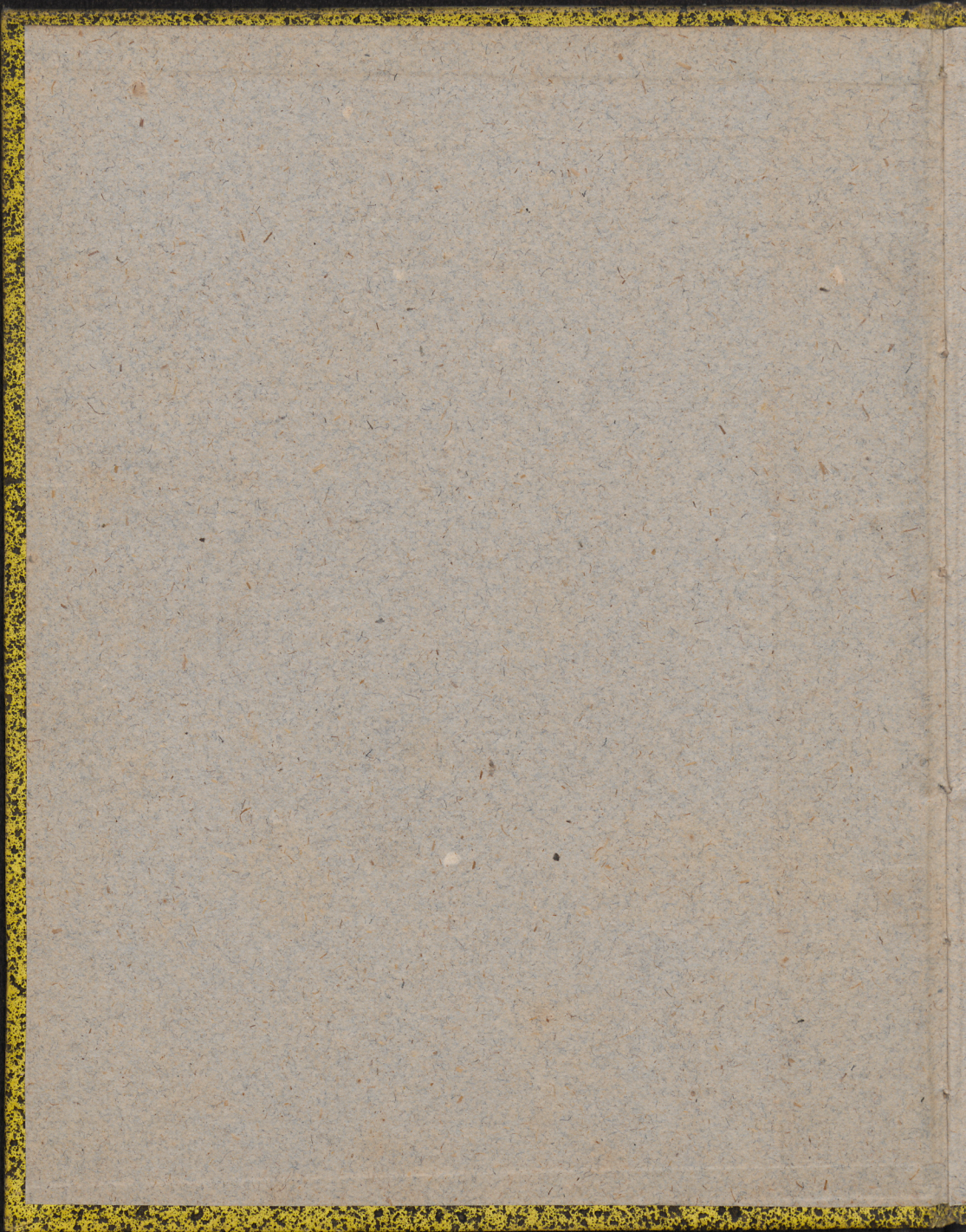
Druck Freier Zugang

Dorscheus, J. G.,
in
J. Michaelis.
Rostock, 1659.

61

50

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOHANNES GEORGIUS
DORSCHHEUS D. & PRO-
FESSOR THEOLOGUS,
AD EXEQVIAS
Præstantissimi & Eximii

DN. JOACHIMI
MICHAELIS,
WITSTOCKIENSIS MARCHICI,
Jurium Studiosiss.

die 19. Junii An. Chr. 1659. in DOMINO JESU denati
Quas

Mœstissimus Dn. Parens
hodie hora I. pomerid XXII Jun. in æde
Nicolaitana paraturus est,
frequentia numerosa cohonestandas
omnium ordinum omnes & literarum
doctores, Cives præprimis Academicos,
velut
ad theatrum caducitatis
& æternitatis incentivum
peramanter & officiosè invitat atq; cohortatur
Salutem perennem precatus!

Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typ.
ANNO M. DC. LIX.

Celebratur hodie in fastis memoria DECEM MIL-
LIUM MARTYRUM. De quibus ita Martyro-
logium Venerabilis Bedæ, quod extat Tom. 3. Ope-
rum, p. 427. X. Cal. Junii celebratur passio Sanctorum 10.
millium Martyrum; Ado Trevirensis Episcopus in suo
Martyrologio, quod habetur in historia Christiana Vete-
rum Patrum Laurentii de la Barre, ad X. Cal. Jul. ita habet.
Apud Alexandriam in monte, qui vocatur Ararath, celebra-
tur passio sanctorum martyrum decem millium crucifixorū.
Et annotat Barrius: Decem millium passio in M. S. inscribi-
tur quoad versionem Anastasio Bibliothecario: doctis tñ.
quædam displicent in ea. Martyrologium Romanum ita
habet: In monte Ararath passio sanctorum martyrum de-
cem millium crucifixorum. Petrus de Natalibus Venetus,
Episcopus Equinus Catalog. sanctor. lib. 5. cap. 137. ita de-
scribit: Decem millia Martyrum apud Alexandriam sub
Adriano & Antonio passi sunt. Cum n. Agareni & Euphra-
tenses Romano Imperio rebellassent, Adrianus & Antonig
Imperatores, qui in partibus Alexandriæ degebant, novem
millia militum contra eos dirigunt, eisq; Acacium Primice-
rium & Heliadem ducem præficiunt. Cum a. Romanorum
militia multitudinem adversariorum conspexissent, perter-
riti terga veterunt. Et sciscitantes inter eos, cur tantus tre-
mor eos invasisset, putantesque quod Dii contra eos indi-
gnati forent, eò, quod illis sacrificare neglexissent, acceden-
tes ad simulacra sacrificia obtulerant. Irruentibus hostibus
adhuc majori formidine repleti sunt, conciti quoq; se in fu-
gam dederunt. Quibus Angelus Domini apparuit, qui in spe-
cie juvenis eos alloquens, Deos gentium esse dæmonia, asse-
ruit, & hæc illis bis contigisse affirmavit, eo quod vanorum
Deorum suffragia postulassent. Quod si in Christum credere
vellent,

vellent, victoriam ex hostibus reportarent. Quibus unanimiter se velle credere respondentibus, Angelus disparuit. Consequenti die Christum in sui adiutorium exposcunt, in hostes impetum faciunt, & angelum, qui pridie illis apparuerat, exercitum eorum præcedentem cernunt, barbaros viriliter cedunt, in fugam vertunt, & multos fugientes in lacum se præcipitare cogunt. Obteno triumpho Angelus Dominus dedit sanctos ad verticem montis Ararath longè ab Alexandria per quingenta stadia positi, Imperatoribus tunc in Alexandria constitutis. In quorum medio Angelus sedebat & eos de fide Christi plenius instruebat. Illic a cœli aperti sunt & alii 7. Angeli visibiliter ad eos descendunt, omniaque illis futura prædicunt & ad martyrii passionem constantes efficiunt. Quibus ab eodem sublatis oculis sancti Martyres unanimiter in Christi fide & amore fundati XXX. diebus in monte perstiterunt orantes, nullo penitus cibo corporeo sustentati. Imperatores ad eos perquirendos mittunt, mirantes cur ad illos habita victoria non redirent, eosq; Christianos factos audierunt. Statimq; septem Regibus circumstantium regionum epistolas dirigunt, ut ad eos cum ingenti exercitu festinarent, ad novorum Christianorum exterminium faciendum. Regibus igitur cum festinatione congregatis Imperatores nuntios dirigunt, eosq; coram se accersiri faciunt. Qui oratione præmissa se mutuò comportantes, voce delapsa cœlitus confortati, coram Imperatoribus comparere festinant intrepidi: interrogatique ab eis, cur post triumphum Nazareno crucifixo adhæsisent, & Augustorum leges præterire non timuissent, A caciis ore omnium respondens, omnia quæ illis evenerant, enarravit, & Christum Dominum voce publica prædicavit. Omnes quoq; milites Christum solum verum Deum acclamare cœperunt. Et cum Imperatores comminarentur, quod omnes pœnas,

pœnas, quas crucifixus pertulerat, illos experiri facerent; unus ex collegio martyrum Carcerius nomine. campi ductor, se beatos fore respondit, si necis & passionis Domini mererentur esse consortes. Clamantibus autem populis Gentilium contra eos, & illis e contra Christum viva confitentibus voce, populi furore moti in eos lapides miserunt, eosque lapidare cœperunt. Sed Christi virtute lapides in facies iactantium vertebantur, & plurimi ex gentilibus mactabantur, sanctique Martyres à lapidibus minimè tangebantur. Quod cernentes Imperatores & hoc magicis virtutibus adscribentes, eos scorpionibus flagellari iusserunt. Et cum diutius læderentur, unus eorum juvenulus nomine Draconarius, parum per in verbis deficiens, ad Acacium se convertens, eius exhortationem postulabat. Quem postquam Acacius confortasset timens ne aliquis ex collegio in fide propter flagella titubaret, oravit ad Dominum, ut eos ab ipsis tormentis erueret. Statimque facto nimio terræ motu manus & brachia cedentium aruerunt. Quo viso miraculo Magister quidam militum Theodorus nomine cum suis militibus mille conversus est, qui se Christianos profitentes ad novem mille Martyres se contulerunt. Tunc Imperatores irati iusserunt apportari clavorum multitudinem trigonorum & per viginti stadia spaci, ut super eis sancti nudis pedibus ambularent. Quod cum fieret, Angeli Domini Martyres præcedebant & clavos levantes in unum coacervabāt. Imperatores verò illos Angelos Deos esse putabant, propter quod adhuc magis martyres ad sacrificia suadebant, eò quod Divillorum miserti, illos a tali clavorum periculo liberarent. Sed cum tam primi novem mille, quam alii mille superadditi solum verum DEUM crucifixum clamarent, iusserunt Augusti, ut omnia crucifixi tormenta, quæ prædicant, experiantur in eis. Sicut coronæ spineæ eorum capite
mbul

tibus imponuntur, & lanceis latera perforantur, & ut olim Christus à Judæis, sic sancti à militibus sibi genufle-
ctentibus illuduntur. Qui hæc constanter tolerant, sanguine eorum proprio frontes tingebant in mysterio
baptismatis, quo carebant. Tunc de consilio Regis Sa-
poris sancti Martyres in crucibus configi iubentur. Et
comitantibus illos omnibus populis ad montem Ararath
ab exercitu deducuntur, & ibidem hora tertia crucibus
figuntur. Beatus vero Acacius in cruce pendens pen-
dentes similiter socios hortabatur, & symbolum fidei
Catholicæ profitebatur. Ut autem sanctorum passio per
omnia dominicæ passioni similis esset, miracula, quæ
in oriente Domino comparuerunt, innovata sunt. Nam
& hora sexta usque ad horam nonam sol obscuratus est,
& terræ motus ingens factus, ita ut plurima ædificia rue-
rent, saxa etiam & parietes multi confessi sunt obstupen-
tibus universis. Sancti verò martyres ad Dominum o-
raverunt, ut sancti eos in quacunque necessitate invo-
cantes petitionis suæ à Domino consequerentur effectum,
& vigiliam passionis eorum cum silentio jejunantes in-
dulgentiæ pro peccatis mererentur percipere annum
num. Statimque voce de cælo lapsa ad eos ad cœlestia
regna percipienda vocantur & eorum petitiones ex au-
dite nunciantur. Post modicum ergo facta hora nona
totum montem lux maxima circumfulsit. Sancti quoque
Martyres magnis vocibus suos in manus Domini spiri-
tus commendantes animas emisit. Corpora verò ab
Angelis de crucibus deposita divina dispositione in ipso
monte sepulta sunt. Sic ille. Tradunt etiam talia Mom-
brius, Maurolycus, Galestinus & similes. Sed parum
ista probantur Radulpho Tungrensi, qui de canon. ob-
servat. propos. in ita scribit: De decem milibus Marty-

rūm quæ fabulosè (dicam donec aliud videro) finguntur
omni genere passionis Christi perpesi fuisse in monte
Ararath prope Alexandriam, nec eorum passio in aliquo
Martyrologio authentico annotatur, nec ipsorum diem
Romæ in aliquo Calendario antiquo potui reperire. Ba-
ronius ad Martyr. Rom. p. 384. graviter in eum propter
hanc censuram invehitur, & Calendario opponit marty-
rologium. Utriusq; verò non adeo magna est autoritas.
Ad id quod de monte Ararath juxta Alexandriam obji-
cit, respondet, non intelligi Alexandriam, quæ est in
Ægypto & longè admodum distat à monte Ararath, qui
in minori Armenia situs est, sed eam, quæ juxta Tigrim
posita, cujus meminit Plinius lib. 6. cap. 27. qui quidem
annis interluit majorem Armeniam. Sed unde probat,
illam Alexandriam juxta montem Ararath sitam? Ad id,
quod de tanto numero simul crucifixorum tanquam in-
credibile objicitur, respondet, etiam Josephum de bello
Jud. lib. 6. cap. 12. tradere, Judæos omnes in obsidione
Hierosolymorum è muris lapsos, à Romanis compre-
hensos in dies singulos quingentos & aliquando plures
in conspectu civitatis cruci fuisse affixos, adeo. ut cruce
segetibus densiores esse viderentur ac propter multitu-
dinem quam cepissent jam spatium crucibus de esset &
corporibus cruce. Addit, Q. Curtium lib. 4. histor. re-
ferre, Alexandrum duo millia, in quibus occidendis de-
peterat rabies, crucibus affixos, per ingens littoris spati-
um pependisse. Orosium etiam lib. 6. c. 17. memorare,
seca millia servorum ab Augusto uno eodemque tempo-
re in crucem acta. Sed nondum ad decem milia fortis-
simorum militum unâ crucifixa assurgit Baronius. Quod
de Sapore, qui tum non extiterit, objicitur, respondet,
non de Rege Persarum, sed Armenorum sermonem esse,
Unde

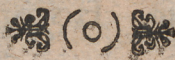
Unde verò constat, Saporem quendam Regem Armeno-
rum fuisse? Ad id, quod dicitur, Hadrianum illo tem-
pore in Armenia non fuisse, respondet Baronius, ab Ha-
driano factum dici, quod ab ejus legato factum. Sed quo-
modo Antonino & Hadriano Imperatoribus id factum
dicunt Acta? Videtur sibi ipsi per omnia non satisfacis-
se Baronius, ideò demum fatetur, in illis Actis, ut in aliis
fere omnibus contingit, inesse aliqua, quæ levi quadam
indigeant emendatione. Mittimus fabulosam crudeli-
tatem, quæ in fastis hodie commendatur, & convertim9
nos ad exemplum Academicæ mortalitatis, quod nobis
suppeditat Præstantissimus & Doctissimus Juvenis, Dn.
JOACHIMUS MICHAELIS, L. L. Studiosus florentissimus.
Is equidem ea lege natus est, ut aliquando denasceretur.
Natus est enim Wittstokii in Marchia Brandenburgica,
ubi sicut ubiq; non nisi mortales nascuntur: & quidem
lucem adspexit An. Christi 1635. XXII. Martii: ante
XXIV. annos jam præterlapsos. Pater ejus est, Vir Spe-
ctatissimus & honoratissimus Dn. Joachimus Michaelis
civis & cerevisarius ibidem æstimatissimus, superstes
adhuc & lugubribus oculis turbatum mortalitatis ordi-
nem intuitus. Matrem, quæ ipsi moriendo præivit, ha-
buit foeminam honestissimam Elisabetham Prizels.
Avus Paternus ipsius fuit Spectatissimus & artificiosis-
simus Vir, Dn. Nicolaus Michaelis, Serenissimi Marchi-
onis Brandenburgici quondam Aurifaber Aulicus. Aviam
paternam habuit feminam optimi exempli, Elisabetham
Gulen/ & ipsam mortalibus exemtam: Avus maternus
fuit amplissimus & prudentissimus Vir Dn. Eberhardus
Prizelius, Senator Wittstokiensis optimè meritus. Avia
ejus materna laudatur femina emendatissimi exempli
Dorothea Newschüsin. His parentibus ac majoribus in
mun.

In mandum ut ingressus est, illico per baptismum in re-
gnū gratiæ relatus est. Tenella ætas ad omnem pieta-
tem composita fuit. Adultior factus à supra laudato Dn.
Parente suo ad studia liberalia capeffenda ad motus fuit,
& quidem primum Wittstokii, ubi pulcherrimam de se
spem excitavit; deinde Gustavoii, ubi in quartum usq;
annum eximia pulcherrimis fundamentis in patria jactis
superstruxit. Deniq; superioris anni 1658. mense Aprili
in Academiam nostram pervenit, ut in amplissima studi-
orum universitate sibi plenius consulere. Consuluit
sibi optime, dum pietate ad Deum animum erexit & ma-
gna sedulitate, quæ sui fuerunt officii, peregit. Sed dum
in multos adhuc annos disposuit studiorum suorum cur-
sum, ex improvise XII. Junii morbo ardente corripitur
qui ea celeritate omnes ipsius vires debilitavit, ut ipse in-
telligere potuerit, in hac quidem lucta se succubiturum.
Unde ad meliorem vitam excitatum animum absolutio-
ne à peccatis gratiosa & epulo Eucharistico instruxit.
Sic instructus fortiter pugnavit, donec XIX. Jun. anima
placidissima abitu, in cælo coronanda, emigraret: Cor-
pore terris relicto, usque ad magnum illum restitutionis
omnium diem. Nostra nunc postulat pietas, ut Dn Pa-
rentem consolatur honorifica funeris deductione ad se-
pulturæ locum, qui est in templo Nicolaitano. Eo nomi-
ne omnes studiorum & cultores & fautores amice & die-
ligenter excitatos velim, ut hodiè hora I. pomer. con-
fluant. Dab. Rostoch. A. Chr. 1659.

XXII. Junii.

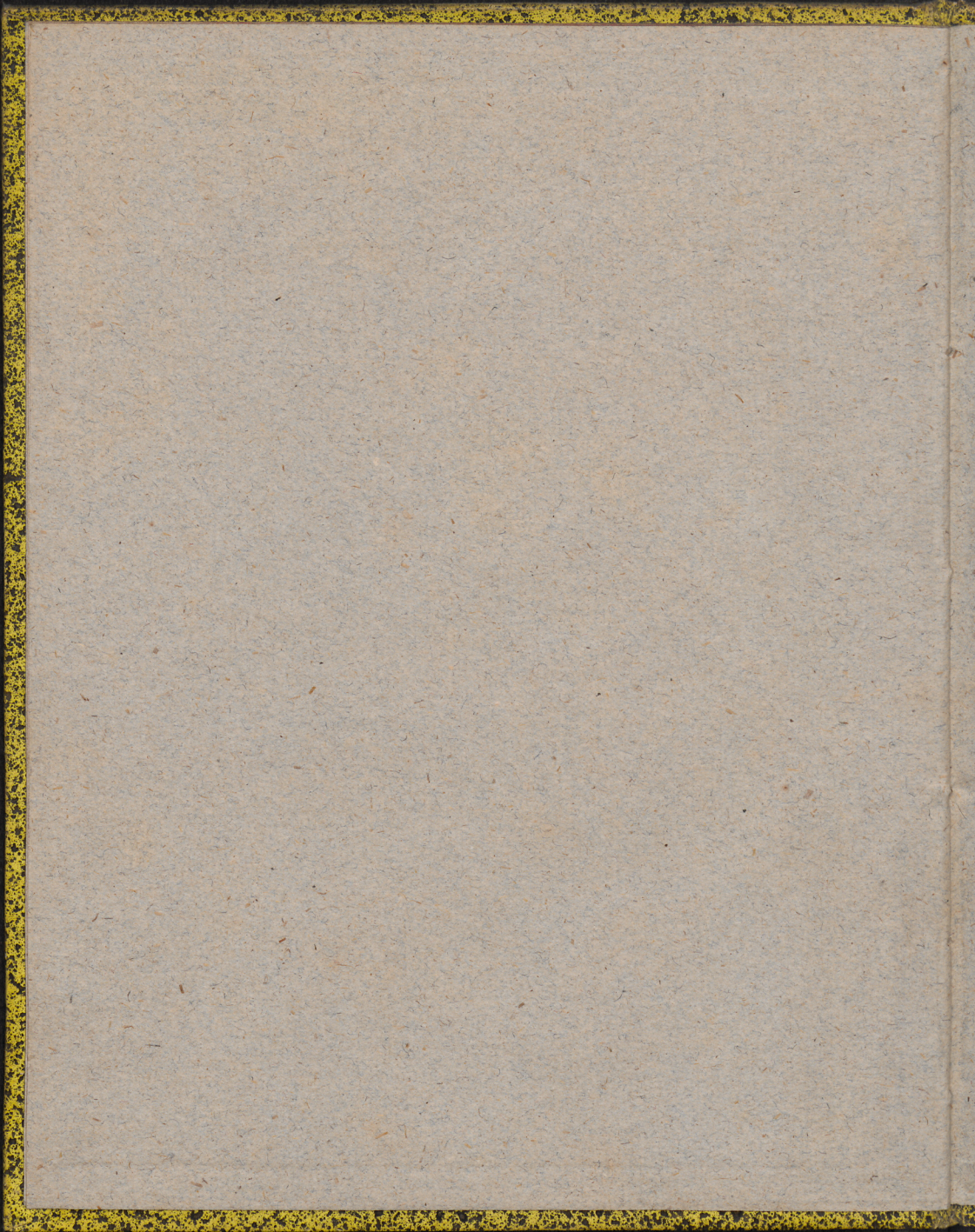
Conventus factus in templo Nicolaitano.

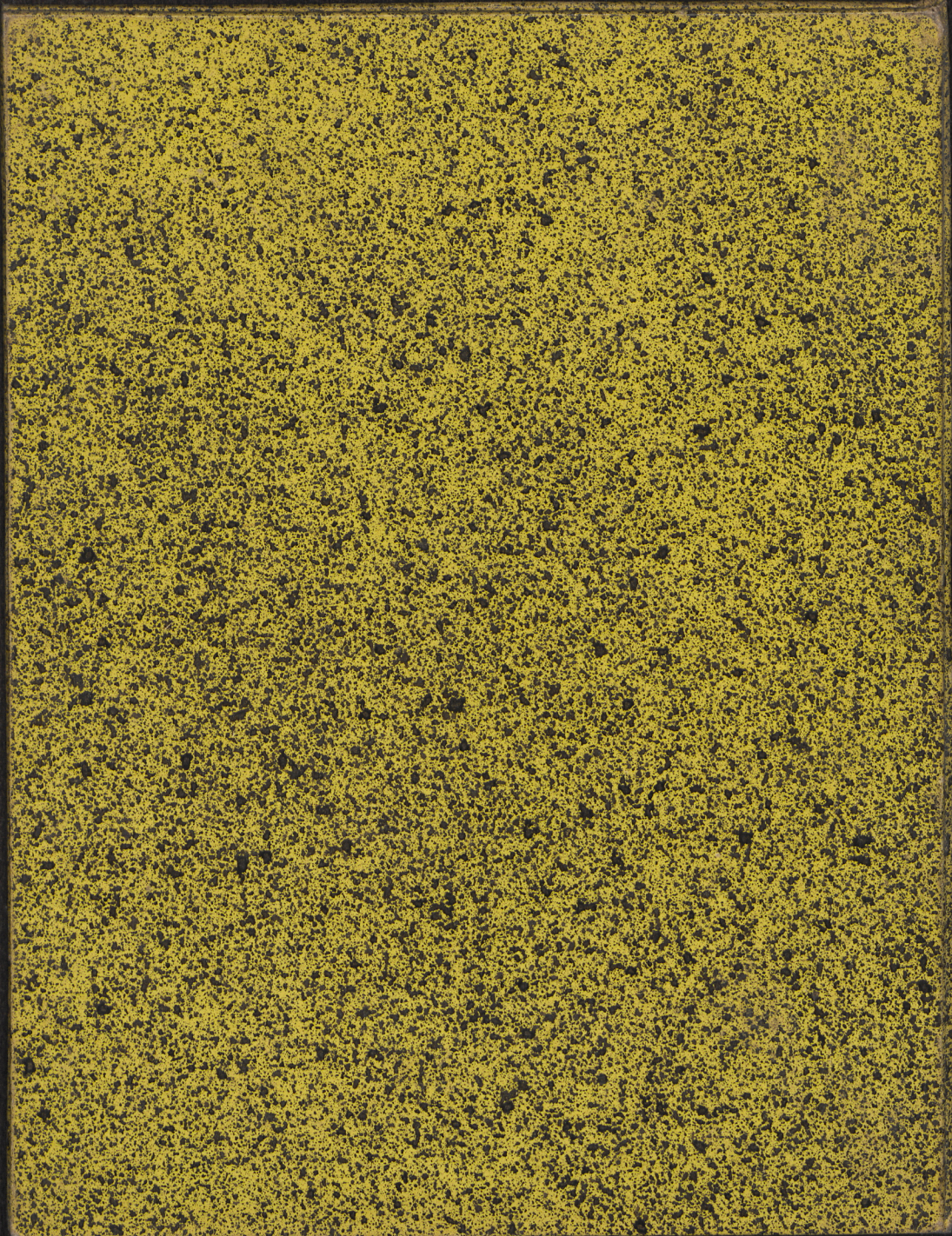

vellent. victoriam ex hostibus reporta-
 miter se velle credere respondentibus,
 Consequenti die Christum in sui adju-
 hostes impetum faciunt, & angelum, qui
 rat, exercitum eorum præcedentem ce-
 liter cedunt, in fugam vertunt, & multi-
 se præcipitare cogunt. Obvento trium-
 nideduxit sanctos ad verticem montis
 Alexandria per quingenta stadia positi,
 in Alexandria constitutis. In quorum
 bat & eos de fide Christi plenius instru-
 perti sunt & alii 7. Angeli visibiliter
 omniaque illis futura prædicunt & ac-
 constantes efficiunt. Quibus ab eode-
 sti Martyres unanimiter in Christi f-
 XXX. diebus in monte perstiterunt o-
 cibo corporeo sustentati. Imperatores
 mittunt, mirantes cur ad illos habita-
 eosq; Christianos factos audierunt. S-
 bus circumstantium regionum epistol-
 cum ingenti exercitu festinarent, ad
 rum exterminium faciendum. Regi-
 tione congregatis Imperatores nuntia-
 ram se accersiri faciunt. Qui oratione
 comportantes, voce de lapsa coelitus
 peratoribus comparere festinant intre-
 ab eis, cur post triumphum Nazareno
 & Augustorum leges præterire non tim-
 omnium respondens, omnia quæ illis
 & Christum Dominum voce publica
 quoq; milites Christum solum verum
 perunt. Et cum Imperatores commin-

us unani-
 sparuit,
 scunt, in
 apparue-
 ros viri-
 in lacuna
 us Domi-
 ngè ab A-
 ibus tunc
 elas sede-
 a. coelia-
 endunt,
 assionem
 culis san-
 e fundati
 o penitus
 uirendos
 redirent,
 em Regi-
 ut ad eos
 ristiano-
 m festina-
 eosq; co-
 se mutuò
 oram Im-
 rogatique
 a sissent,
 acius ore
 narravit,
 Omnes
 mare cœ-
 od omnes
 pœnas,

